

מ"י (نصرת) 24-03-6172 - מדינת ישראל נ' ראמי שחادة

סדר דין אזרחי - סעדים זמינים - צו עיקוב יציאה מהארץ

בית משפט השלום בנוף הגליל-نصرת

מ"י 24-03-6172 מדינת ישראל נ' שחادة

תיק חיזוני: 201702/2022

לפני כבוד השופט מיסא זועבי

מבקשת מדינת ישראל
נגד

משיב ראמי שחادة

החלטה

לפני בקשה להארכת תוקף צו עיקוב היציאה מן הארץ שהוטל על המשיב כחלק מתנאי שחרורו ממעצר, למשך 180 ימים נוספים, וזאת עד לתאריך 25.03.06.

רקע

1. ביום 03.03.2024 הפכה חקירה לגלויה בפרשיה רחבת היקף ורבת מעורבים, ביחידת אכ"ל צפון בלhab 433 בשיתוף עם רשות המסים ומע"מ, נגד המשיב שהינו החשוד העיקרי וחסודים נוספים, בחשד לביצוע, בין היתר, עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, קשרת קשור לביצוע פשע, סחיטה באזומים, קיזוז והפצת חברות פיקטיביות, עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000, עבירות מס לפי פקודת מס הכנסת [נוסח חדש], תשכ"א 1961 וחוק מס ערף נוסף, תש"ו-1975, בהיקף של عشرות רבות של מיליון שקלים (מעל 100 מיליון ₪).

2. על פי החשד, קשר המשיב קשר עם אחרים במסגרת ניהול והפעיל מערכ של חברות ועסקים אשר הוקמו במרמה ותחת איומים ובהמשך שימשו להונאות את רשות המס, בין היתר, על ידי הפצה וקיזוז של חברות פיקטיביות. את כספי העבירה פעל להסתיר ולהלבין באמצעות כרטיסות פיקטיביות ודיווחים כזובים בנש"פים שונים. כמו כן, על פי החשד, שולט המשיב בעסקים וחברות המספקות שירותים כוח אדם בניגוד לחוק ופועל בין עצמו

ובין בשיתוף עם אחרים להשemit הכנסות ולהסתירם מרשות המס.

3. המשיב נעצר ביום 21.03.24, מעצרו הואר מעט לעת עד ליום 21.03.24, אז נתתי להסכמה אליה הגיעו הצדדים, תוקף של החלטה ולפיה המשיב ישוחרר ממעצר בתנאים מגבילים. כך נקבע, בין היתר, בהחלטה (להלן: **"ההחלטה בית המשפט מיום 21.03.24"**):

"א. החשוד ישוחרר וישהה בתנאי מעצר בבית מלא בבתו בדירה חנה וזאת לפחות 21 ימים בפיקוח מר ג'רבי שחאהה ת"ז 304997828 נייד 0549539903.

ב. החשוד יפקיד עירובון כספי בזמן בסך 20,000 ₪. המזכירות תנפיק 4 שוברים.

ג. המפקח מר ג'רבי שחאהה יפקיד גם הוא עירובון כספי בזמן בסך של 2,500 ₪.

ד. החשוד יחתום על התcheinות עצמית ע"ס 30,000 ₪.

ה. מר ג'רבי שחאהה יחתום על ערבות צד ג' 20,000 ₪.

ו. אי יצירת קשר עם מי המעורבים בתיק בכל דרך וזאת לפחות 120 ימים מהיום.

ז. התיצבות לחקירה לפי דרישת.

ח. החשוד יתייצב ביחיד להב לצורך חקירה ביום ראשון 24/3/24, שעה 09:30.

ט. המשטרה רשאית להכנס למקום החלופה ע"מ לוודא את תנאי השחרור.

י. צו עיקוב יציאה מן הארץ עד ליום 21/09/2024.

יא. החשוד יפקיד דרכו ביחיד החקירה וזאת בתוך 72 שעות. [הדגשות לא במקור].

4. יעיר, כי המשיב לא עמד בתנאי שחרورو והפר את ההחלטה בית המשפט מיום 21.03.24, ולא הפkid את הדרכו בתוך 72 שעות. בעקבות האמור, ביום 09.04.24 הגישה המבקרת בקשה למתן הוראות וחילוט הערבויות. למשל הוגשה תגובה, נקבע דיון ליום 12.05.24 ליום 21.03.24 במעמד שני הצדדים.

5. ביום 12.05.24, התקיים הדיון במעמד המבוקשת בלבד וזאת משלא טrho המשיב ובא כוחו להתייצב לדין. מטעוני המבוקשת, עלה כי המשיב הפקיד דרכונו אך ביום 09.05.24 לאור האמור, ולנוכח התנהלות המשיב, לפנים משורת הדיון, הוריתי על חילוט חלקו של הערבויות על סך 2,500 ₪ לטובת המדינה.

6. ביום 10.09.24 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו להארכת תוקף צו עיכוב היציאה מהארץ, במסגרת עתירה המבוקשת להאריך את הצו ולהותיר את דרכונו של המשיב בידי המבוקשת, למשך 180 ימים נוספים וזאת עד ליום 06.03.25.

7. ביום 18.09.24, התקיים דיון במעמד המבוקשת וב"כ המשיב, כאשר גםядין זה, המשיב לא טרכ להתייצב.

טענות הצדדים בתמצית

8. **המבקשת** טענה, כי מדובר בחקירה מרכיבת ורבת מעורבים אשר טרם הסתיימה וצפו כי המשיב יזמןשוב לחקירה. היחידה החקורת פועלת בימים אלה, לארגון כל חומריה החקירה והעברתם לעיון הפרקליטות המלאה. בנוסף, אחד החשודים המרכזיים בפרשה, גיסו ושותפו של המשיב, יצא לחו"ל ערב החקירה הגלואה ביום 29.02.24, ומazelטרם שב הארץ. מכאן, גם מטעם זה, למשיב קיימ אינטראס להימלט לחו"ל.

9. נטען עוד, כי המשיב לא ראוי לאמונה של בית המשפט ולא ניתן לסתור עלייו, שכן הפר את תנאי שחרורו ולא מילא אחר החלטת בית המשפט ביום 21.03.24, בכך שלא הפקיד דרכונו. בהמשך, רק לאחר שניתנה על ידי בית המשפט החלטה על קביעת דיון בבקשתו, למתן הוראות וחילוט הערבויות, ביום 09.05.24, חדש וחצי לאחר מתן ההחלטה, הפקיד המשיב את דרכונו אצל היחידה החקורת. לא זו אף זאת, המשיב ובא כוחו לא טרכ להתייצב לדין בבקשתו לחילוט ערבויות, על אף שהוא מודיעם למועד הדיון ובאותו מועד הורה בית המשפט על חילוט חלקו של כספי הערבויות. לאור כל האמור, עולה כי אימת הדיון לא חלה על המשיב ולא ניתן לסתור עליו.

10. במעמד הדיון בפניי, חזר ב"כ המבוקשת על האמור בבקשת בכתב והוסיף, כי על סמך החומר המודיעני בתיק, קיימ חשש ממשי להימלטות המשיב מהדין. עוד עולה, כי המשיב פועל גם בימים אלו לשבע הליכי החקירה ועילת השיבוש מתעצמת ככל שמתתקדמת החקירה.

11. בנוסף, אין לקבל את טענת המשיב לפיה עסקו שימוש כעילה לנטייתו בארץ, וזאת נוכח גרטתו של המשיב בחקירה כי העסק אינו פעיל. זאת ועוד, בנגדו לנטען, המשיב לא פועל מול רשותה המס וקיימות עדויות לכך שאינו מעביר חומריים למיצג בצורה עקבית ואף מכונת.

12. לבסוף נטען, כי אין די בהעמדת התפוסים שנטפסו מיד המשיב כערובה להבטחת חזרתו לאرض, מכל הטעמים שצינו לעיל.

13. ב"כ המשיב, לא התנגד לבקשה להארכת תוקף צו עיקוב היציאה מן הארץ, וב בלבד שתותר יציאת המשיב לחו"ל לחופשות משפחתיות בעת הצורך, ובכפוף להעמדת כלל התפוסים שנטפסו מידיו כערבות להבטחת קיום התנאים שייקבעו על ידי בית המשפט. נטען, כי מטרת הנסיעות הן נופש משפחתי, לאור התקופה הקשה שעבר המשיב לרבות חקירותו ומעצרו.

14. לדידי ב"כ המשיב, החשש להימלטות מן הדין הוא תיאורתי בלבד, שכן מרכז חייו של המשיב בארץ ושורשיו נטועים עמוק במדינה, למשיב ישנה ילדים ועסקו מנהל בארץ. בהקשר זה צוין, כי המשיב מתנהל לאחרונה מול רשות המס, כדי לחזור לפעילויות עסקית, מה שמלמד על כוונתו להמשיך את הפעולות שלו בישראל.

15. נטען עוד, כי בניגוד לטיעוני המבקשה, אין בעובדה שהגיס יצא לחו"ל וטרם שב לארץ כדי ללמד על כוונותיו של המשיב לצאת את הארץ ולהימלט, וזאת בשים לב לעובדה כי גיסו של המשיב אינו שותפו לעסק ולכל אחד עסק נפרד. זאת ועוד הגיס יצא מהארץ ביום 29.02.24, מספר ימים, לפני פרוץ החקירה הגלילית, ולא קשר אליה. מכאן, שאין מקום להחזיק את המשיב בארץ כ"בן ערובה" עד לשובו של הגיס לארץ על יסוד חשש תיאורטי שאיננו מבוסס.

16. ב"כ המשיב ביקש לדחות את הטענה כי לא ניתן לסגור על המשיב. נטען, כי המשיב לא הפקד דרכונו, מאחר ולא מצא אותו בזמןו וכאשר מצא אותו הפקד אותו. ב"כ המשיב לא יציג את המשיב אותה העת, ولكن גם לא ידע על מועד הדיון. המשיב כן מסר גרסה בחקירה, וגם אם שמר על זכות השתקה ההפוך לא מבסס חשש להימלטות מאמת הדין.

17. לבסוף נטען, כי הן במקרים בהם היה חשד לביצוע עבירות בהיקף של מיליאדים, והן במקרים בהם הורשו נאשמים בעבירות חמורות, בתיהם המשפט אישר יציאה לחו"ל, ואילו במקרה דנן, המשיב הינו בבחינת חשוד, טרם הוגש נגדו כתב האישום, ומכאן עומדת חזקתו חזקת החפות. משכך, אין מקום לפגיעה בלתי מידית בזכותו. לתמיכה בטיעונו הפנה ב"כ המשיב לבש"פ 4422/18 מדינת ישראל ב' יוסף ליבוביץ [פורסם ב公报] (18.06.2018) (להלן "ענין ליבוביץ"), שם הורה בית המשפט העליון, על העמדת כל הרכוש התפוס שנטפס על ידי המדינה במסגרת החלטות הזמן, כערובה שניית יהיה לחלה אותה באופן סופי, אם לא יתיצב הנאשם למשפט או לריצוי העונש.

18. לאור כל האמור לעיל, עתר ב"כ המשיב לאפשר יציאת המשיב לחופשות נופש לחו"ל, בכפוף להעמדת כל התפוסים כבתווחות למילוי התנאים שייקבעו על ידי בית המשפט.

מסגרת נורמטיבית

19. עניינו בהוראת סעיף 58 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), הקובל כלהלן:

"**58 (א). הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאייה לתקופה נוספת על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור טובע".**

20. אם כן, התקופה המקסימלית להארכת צו איסור יציאה מהארץ (בהיותו חלק מתנאי שחרור בערובה בטרם הוגש כתב אישום) היא 450 יום, כאשר מעבר ל-360 يوم נדרש אישורו של הייעץ המשפטי לממשלה.

21. במקרה דנן, צו איסור יציאה מן הארץ הוטל, כאמור ביום 21.03.24, כחלק מהתנאים המגבילים בנסיבות התאפשר שחרור המשיב למעצר. תנאי השחרור, ובכללם איסור יציאה מהארץ והפקדת הדרcum, הוטלו לשם הבטחת ההתייצבות להליכי חקירה ומשפט ומניעת חשש מפני הימלטות מאימת הדין, ולשמירה על האינטרס הציבורי בדבר קיומם התקין של הליכים פליליים. להבטחת תכלית זו הנקה המחוקק סמכות, הקבועה בסעיף 58 (א) לחוק המעצרים להאריך תוקףם של התנאים המגבילים למשך 180 ימים נוספים, אם הוגשה הבקשה באישור טובע, וזאת לשיקול דעת בית המשפט מקום שהשתכנע שיש מקום לכך. מתוך זה נועד על מנת לקיים פיקוח שיפוטי אחר נחיצות התנאים תוך עירication איזון בין האינטרס הציבורי בניהול תקין של חקירה והצורך להפחית חשש מפני הימלטות או שיבוש החקירה מחד גיסא, לבין זכויות היסוד של הנוגעות לחרות התנועה וחופש יציאה מהארץ (ראו לעניין זה: בש"פ 13/2066 אברהם ישראל נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-8 [פורסם ב公报] (25.04.2013)).

22. כאמור, אין חולק כי צו איסור יציאה מן הארץ פוגע באופן ממש בחירותו האישית, בחופש התנועה של החשוד או הנאשם ובזכותו לצאת ולהיכנס לישראל, זכות שהוא בעל אופי ומעמד חוקתי המונגנת בסעיף 6(א) לחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו, אל מול זכות זו עומד האינטרס הציבורי בהבטחת מהלכו התקין של ההליך המשפטי. כפי שנקבע על ידי בית המשפט העליון, על מנת להכריע בבקשת לעיכוב יציאה מן הארץ, יש לעורר איזון בין זכויות אלה, כאשר פגיעה בזכות יסוד בעל מטעם חוקתי, או הגבלתה מותרת רק לתקלิต ראייה ובמידה שאינה עולה על הנדרש או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו (ראו: בש"פ 6654/93 בגין נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ח(1) 290, 293-294 (1994) (להלן: "ענין בגין"); בש"פ 19/6834 ריבון נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם

בנבו] (2019.11.7) (להלן: "ענין ריבור").

23. איזון זה, גילם המחוקק בסעיף 48(ב) לחוק המעצרים, אשר קובע:

"**48. [...] (ב) לא יצווה שופט על איסור יציאה מן הארץ, אלא אם כן נתקיימו שניים אלה:**

(1) קיימת אפשרות סבירה שהמשוחרר לא יתיצב לחקירה, לדין במשפט או לנשיאות עונשו;

(2) לא ניתן להבטיח את התיאצובתו במצב ערובה מתאימה, או בקביעת תנאי שחרור מתאימים.

24. בפסקה נקבע, כי המבחן המנחה במלצת האיזון של השיקולים האמורים הוא קומה של אפשרות סבירה או חשש סביר כי יציאת הנאשם לחוץ לארץ תשכל את מהלכו של ההליך הפלילי (בש"פ 6606/02 צברי נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(6) 625, 629 (2002) (להלן: "ענין צברי"); בש"פ 1986/94 מדינת ישראל נ' עמר, פ"ד מה (3) 133, 143 (1994)). עוד נקבע בהקשר זה, כי בהתקיים נסיבות די באופיה של העבירה ובנסיבות הנלוות לביצוע כדי לבסס חשש כאמור, אין צורך בהוכחת מידע קונקרטי בדבר כוונת בריחה מצד הנאשם (בש"פ 2323/96 מדינת ישראל נ' איליה בן אלברט אילן [פורסם בנבו] (28.02.1996)), כאשר לענין זה יש להבαι בחשבון, בין היתר, את הנ吐נים המיחדים הקשורים לעבירה ולחשוד או הנאשם.

25. ככל שהנתנו הראISON מתקיים, יש להוסיף ולבחון האפשרות להגבלה מידית, קרי אם ניתן למנוע את השיבוש האפשרי, בדרך של מצב ערובה או קביעת תנאי שחרור, חלף הטלת איסור היציאה מן הארץ (בש"פ 5474/14 מדינת ישראל נ' אוחנה, פסקאות 23-22 [פורסם בנבו] (28.8.2014)).

26. במסגרת בוחנת הבקשה, יש לשקל, בין היתר, את **חומרת העבירות** המיחסות לחשוד או הנאשם ואת **נסיבות ביצוען**; את **השלב בו מצוי ההליך הפלילי**; את **חומרת העונש הצפוי** לו (וגש כתוב אישום וירשע הנאשם במיוחס לו); ואת **נסיבותו האישיות**. כמו כן, נבחנת **מטרת הנסעה ומידת הפגיעה** הכרוכה במנועתה (ענין ריבור, פסקה 7; ענין צברי, עמ' 629-630; בש"פ 1746/10 נימן נ' מדינת ישראל, פסקה 16 [פורסם בנבו] (26.4.2010); בש"פ 6769/21 מדינת ישראל נ' גנור, פסקה 17 [פורסם בנבו]

666) ב-בש"פ 5851/00 יעקב רבינוביץ נגד מדינת ישראל, פ"ד נד (3) 19.10.2021 (; 2000 עניין בינוי; בש"פ 3120/06 מדינת ישראל נגד בניאורשוולי [פורסם ב公报] (27.04.2006)). בהקשר זה, נקבע עוד, כי ככל שחולף הזמן, יש צורך בהארכת התקופה, יש לבחון את נחיצות תנאי השחרור תוך איזון מידת הפגיעה ותוך מתן משקל להתחמשות התקופה, מרכיבות החקירה, היקפה, חומר הראיות, קיומו של חשש להימלטות מה廷יכבות לחקירה או מהלכלי משפט וקצב התקדמות הטיפול מול זכויות המשיב.

27. לסיום אוסף, שאמנם העילה העיקרית לעיכוב יציאה מן הארץ היא החשש להימלטות, אולם על פי ההלכה שנקבעה בבש"פ 5955/99 מדינת ישראל נ' שורץ, פ"ד נג (4) 666 (1999), צו איסור יציאה מן הארץ יכול לשמש אף כתנאי שחרור לבטיח כל אחת ממטרות המעצר, לרבות צורכי חקירה והבטחת הת廷יכבות לדין בכל עת. באותו מקרהណונה הוראת סעיף 48(ב) לחוק המעצרים והתעוררה השאלה אם רשיי בית המשפט לעכב יציאתו מן הארץ של משוחרר בערובה, מקום בו הצורך לעיכוב יציאה מן הארץ נובע ממטרה אחרת שאינה הבטחת הת廷יכבות לחקירה או למשפט או לנשיאות העונש, כמו חשש לשיבוש הלילי החקירה או מסוכנות. כב' השופט א. מצא השיב על השאלה בחזיב ביחס לשוחרר בערובה שיש עילה למעצרו.

מן הכלל אל הפרט

28. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, ועינתי היטב בחומר החקירה שהועבר לעיוני, בדו"ח הסודי וכן בחומר המודיעיני, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. להלן אפרט.

29. בעניינו, עיון בדו"ח הסודי ובחומר החקירה שהועבר לעיוני מלמד, כי מדובר בחקירה מרכיבת ורבת מעורבים, כאשר במקודם הפרשיה עומדת המשיב החשוד בביצוע עבירות חמורות ובין היתר, בעבירות של קבלת דבר במרמה, קשרת קשר לביצוע פשע, הפצת شبונות פיקטיביות, סחיטה באזויים, רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירות מס, הלבנת הון ועוד בהיקפים של عشرות אלפי מיליון שקלים (מעל 100 מיליון ₪).

30. לא נעלם מענייני כי המשיב הינו אזרח המדינה, אב לשישה ילדים ומרכז חייו בארץ. בכך האמור, המשיב הינו החשוד המרכזי בפרשיה, אשר מיוחסים לו חשדות חמורות ביותר, אשר אם יתגבשו לכתב אישום ולהרשעה, הוא צפוי לענישה משמעותית. מכאן, ברוי כי קיים חשש להימלטות.

31. נוסף על האמור, נתתי דעתך לטיב החשדות שעל הפרק, בפרט אלה שעוניים במעשי מרמה, רישום כוזב במסמכי תאגיד, והלבנת הון, כל אלה עשויים אף הם להקשוט על מתן אמון במשיב. זאת, בהצטרף להתנהלות המשיב בחקירה. כפי שנטען בצדך, על ידי המבקרת, התנהלותו של המשיב במהלך החקירה וכן לאחר שחרורו בתנאים, מעלה אף היא חשש

ממשי שלא יכבד את תנאי הערובה שיקבעו, במידה ותאפשר יציאתו מהארץ. מעין באربع החקירות של המשיב במהלך מעצרו, עולה כי המשיב שמר על זכות השתיקה לכל אורך חקירותיו, זאת להבדיל משתי החקירהות המאוחרות לאחר שחרורו, בהן ענה על חלק משאלות החוקרים, ואילו על החלק الآخر סירב לענות או התהמק ממtan תשובה ישירה. בהמשך, כאמור לעיל, המשיב הפר תנאי השחרור והפקיד דרכנו אצל היחידה החקורת בחלוף כחודש וחצי, רק לאחר שהוגשה בקשה למתן הוראות וחילוט הערביות בתואנה כי לא מצא את הדרכון קודם לכך. ואם לא די בכך, הרי שהמשיב גם לא טרח להתיצב לדין שנקבע לשמייעת הבקשת למתן הוראות וחילוט הערביות, וגם לא לדין שנקבע בבקשתמושא החלטה זו, זאת ללא כל הסבר המניח את הדעת, ומבל' שביקש רשות לכך. אם כן, ניכר כי התנהלותו של המשיב מעוררת קושי במתן אימון בו, כי יכבד החלטות בית המשפט ויקיים אחר התנאים שיקבעו בעניינו.

32. עוד בחנתי את השלב בו נמצא החקירה ובוחנו הסודי עולה כי היחידה החקורת פועלה ופועלת בקצב משבע רצון לקידום הטיפול בתיק שהינו רב היקף, החשד הסביר התחזק באופן משמעותי. היחידה החקורת נערכת ביום אלא להעברת חומר החקירה לעיון הפרקליטות המלאוה, מכאן שיש לעורר איזון בין זכויות המשיב ומניעת פגעה יתרה בו, לבין חקר האמת ומtan האפשרות לסיום החקירה בשלמותה על ידי הרשות החקורת, זאת בהתחשב במארג הראייתי ועוצמת החשדות כפי שהונחו בפני.

33. בנוסף לדבר, עיון בחומר החקירה ובמידע המודיעיני שהועברו לעיוני, מלמד שקיים בסיס איתן ומשמעותי ביותר לחשש ממשי לשיבוש מהלכי החקירה, על ידי המשיב, מה שעוזר יותר מבקשת על מתן אימון בו כי יקיים אחר תנאי השחרור שיקבעו ושפיגעתם בו פחותה.

34. עוד עולה מהמידע המודיעיני כי קיים חשש שהוא יצא המשיב מהארץ ולא ישוב. בהקשר זה אצין, כי לא עסקינו אך בחשש מובנה בתוך הנسبות הכלולות של החקירה, אלא בטעמים נוספים וכבדי משקל, הקשורים בנسبות ביצוע העבירות ונסיבות האישיות של המשיב, שאין בידי מטבע הדברים לפרט אותן בהחלטתי זו, ואשר מעלים חשש ממשי ביותר, להימלטות מהארץ ופועל יוצא מכך אפשרות סבירה כי המשוחרר לא יתיצב לחקירה או למשפט.

35. אשר למטרת הנסיעה והפגיעה הכרוכה במניעתה, ב"כ המשיב טען כי ברצונו של המשיב לצאת מהארץ לצורך חופשה משפחית. אינני סבורה כי צורך זה, הגם שהוא מובן טבעי, מצדיק בהינתן, הנسبות שהובאו לפני, דחיתת הבקשת או אפילו היעתרות לבקשתו החלופית של המשיב להארכת עיכוב היציאה מהארץ בכפוף לאישור חופשנות נופש לחו"ל. אצין כי, אין עסקינו בנסיעה קונקרטית, תקופה בזמן לקידום פעילות עסקית כלשהי, או נסיעה לשם קבלת טיפול רפואי, או לכל צורך חינוי אחר ואשר השתתפות המשיב בה חיונית. לאור האמור, לא שוכנעתי שהארכת תוקף צו עיכוב היציאה מהארץ תהווה פגעה בלתי מידתית במצב או בעסקיו. הגבלה זו נדרשת

מהותית, והמהות גוברת במקרה דין על הפגיעה במשיב.

36. אשר לאפשרות להטלת הגבלה מידית, בחנתי בבקשת ב"כ המשיב לאפשר יציאה לחופשות נופש בחו"ל, בכפוף להעמדת כל התפוסים כערובה להבטחת חזרתו של המשיב לארץ ואולם בשלב זהה, לנוכח כלל הנימוקים שציינתי לעיל, אני סבורה, כי גם חלופה בדמות הפקודות נכבדות, והעמדת כל התפוסים כבתוחה, לא תבטיח את החשש מפני הימלטות המשיב מאימת הדין.

37. אשר לעניין ליבוביץ, אליו הפנה ב"כ המשיב, שם הורה בית המשפט העליון, על העמדת כל הרकוש התפוס שנຕפס על ידי המדינה במסגרת החלטות הזמן, כערובה שניית יהיה לחליט אותה באופן סופי, אם לא יתיצב הנאשם למשפט או לריצוי העונש. באותו עניין, מדובר על עורר שבית המשפט היה נכוון לשקל מעצרו באיזוק, אלא שהתקבל בעניינו מידע המצביע על כוונת העורר להימלט מן הארץ, משכך, העורר נותר במעצר משך שנתיים. בחלוף שנתיים, כאשר הצפי היה שיידרשו עוד שנתיים לסיום ההליך, הורה בית המשפט על מעצרו באיזוק אלקטרוני תוך שנקבע כי פוחחת מבחינת העורר ה"צדאות" בהימלטות מן הארץ. לנימוק זה הוסיף בית המשפט, כי הימלטות מן הארץ אינה עניין של מה בכאן, במיוחד תחת פיקוח אלקטרוני. בנגדו לעניין ליבוביץ, המשיב כאן משוחרר ללא תנאים שיכולים להבטיח אי הימלטות מהארץ, מכאן שלא מצאת לגור גירה שווה בין המקרה שם לענייננו.

סוף דבר

38. נוכח כל האמור האמור לעיל, הנני מורה על הארכת תוקף צו עיכוב היציאה מן הארץ שנקבע בהחלטת בית המשפט מיום 21.03.24, למשך 180 ימים נוספים, עד ליום 06.03.25.

המציאות תשלח העתק החלטתי לצדים.

מציאות בית המשפט תשיב את חומרិי החקירה לידי המבקרת.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"ד, 26 ספטמבר 2024,
בהעדר הצדדים.